

ἐν βοῇ πολλῇ καὶ γδούρω,
εἶπαν κατὰ φαιμαρόνοι
πῶς κ' αὐτὸ τὰ κακαροῦσι
μετ' ἄλλων κ' ὄσονόυτω.

Γύρω γύρω τάλωνά
χάσαμε τὸ βελονά,
κ' ἐν τῷ μέσῳ τόσῃς ἔλλης
εὐφρόνεντος πρὸς τοῖς ἄλλοις
καὶ τοῦ Καλοῦ Μπεγάτη,
ὅτ' ἂν Λοκρὸ καμπόσοι λέγε
πῶς καὶ τοῦτο νότα μετένε

δὲν περὶ γ' αὐτὸν τὸν χρόνον, μολοντοτο κ' ἐν τοσοῦτω
τὸ μαρκούτι τὸν θανυμάτων ἐκ τοῦ χάους ἀνυψοῦτο.

Εἶδα τὸν Λοκρὸ ποῦ λές
νὰ ποτίζεται χολαῖς
μὲ τῆς Ἰζαχαρῆς τὸ κάθο
καὶ νὰ μένη μὲ τὴν γλῶσσα,
κ' ἐγὼ βάστα τοῦ φωνάτω
κ' ἐν μονοπωλοῖς νῆα.

Πῶς ἐκλεῖσθη κ' ἄλλη πόλη,
κ' ὄ θελήσας νὰ γλυκάνη
τόσα πικραμένα γεῖλη
καὶ μελίνα νὰ τὰ κάρη,
πῶς ἀδικῶς μὲ μυρίας
νὰ ποτίζεται πικρίας;

Πῶς καὶ τοῦτος ἐπικράνηθ' ὅταν τὸν Γούναρη τῆς Πάτρας,
πῶς ἡ Ἰζαχαρὴ πικραίνει τοὺς θερμοὺς Ἰαχαρολάτρας,
καὶ τοὺς φαίνεται μὲ μέρα
τοῦ κινίνου πικροτέρα;

Ἐκλαψα, Περικλέτο μου, ὅταν εἶδα μὲ πικρίας
ἀδικῶς νὰ ποτίζεται κ' αὐτὸς ὁ Ζαχαρίας,
καὶ νὰ γενῆ σακχάρους ὑπερμετῆθ' ἐστὴλη
καὶ τοῦτος ὁ φθειγγόμενος μὲ Ἰαχαράνη γεῖλη.

Καὶ ψευδῶς διεθουλήθη
μέσα σ' ἀναλίαν κλήθη
πῶς φορολογεῖται φέτο
καὶ τάλῃτι, Περικλέτο,
πῶς φορολογοῦν κ' ἐκεῖνο, ποῦ τὸ λέγουν Ἄττικόν,
κ' ἔτρεξαν εἰς ἀποθήκας δημοσίων Ἀλικῶν.

Καὶ σ' τὴν πλάσιν διεδόθη τοῦ μεγάλου ραχατηῦ
μὲ παντοίας περιφορίας
πῶς μὲ φόρους ὁ Θανάσης
θὰ μᾶς κάρη τάλῃτω.

Μὰ ὅταν εἶδῃ Περικλέτο,
πανταχούσας νὰ τοῦ στέλλουν,
καὶ τὴν Ἰζαχαρὴ δὲν θέλουν
νὰ πούλῃ μὲ τὸ πακίτο.

Καὶ ὅταν ἄκουσε πολλῶν κοπιτοὺς ὄξεις καὶ θρήνους,
καὶ ὅταν εἶδε κα' αὐτοῦ τοὺς ποιοποιοὺς ἐκείνους,
καὶ ὅταν εἶδε πῶς μ' αὐτὰ
δὲν θὰ μείνουνε λεφτὰ
καὶ δὲν ὄρχη μάρομα — ντόρο.

Καὶ ὅταν εἶδε χασομένη,
ὅτι μήτε σ' τοῦ πιπέρι
δὲν μπορεῖ νὰ βάλῃ φόρο.

Σὰν ἄκουσε καὶ βογγητὸ
καὶ τῆς κοιλιάς γουεγουρητὸ,
ὅταν εἶδε τὸ μαρκούτι τοῦ πῶς πλήθη εὐγκαιῶ,
καὶ μὲ τὸν φόρο, ποῦ θάβῃ καὶ σ' τὰ γουναρικά,
ὅσο πᾶσι σηκωθήκανε καμπόσοι νὰ φωνάξουν
πῶς τοῦ Θανάση μελετοῦν τὴν γαῦνα νὰ τινάξουν.

Σὰν εἶδε πῶς δὲν θέλουνε τὴν κάθη τοῦ ταῖφρα,
ὅταν εἶδε τὸ περίσσειμα, ποῦ τόσον ἐνετρεφῆρα
σὲ τοῦτο μὲ τὸν Τρύφωνα, πῶς σήμερα μικραίνει
καὶ δὸς τοῦ καὶ φικραίνει,
καθὼς τὴν σφύγον τοῦ Λώτ κ' ἐκεῖνος μετεβλήθη.
σὲ μίαν στήλην ἄλατος, κ' ἠλάδαζαν τὰ πλήθη.

Κ' ἔγινε κ' ὁ Βριάρεος
νὰ μέσῳ τοῦ τυφῶνος
ἄλατος καὶ σακχάρους
στήλῃ ὑψηλὴ συγχρόνας.

**Φέρει ἐν πομπῇ,
τόπο γὰρ νὰ ματῇ.**

Καὶ τραγῶν ἐπαίξωτο, βεβ' Περικλέτο, δράμα,
τὰς στήλας συνεκλόγις ψυχῆς ἀναβρασμάς,
κ' ἀπὸ τὸ χάος ἔβγαυε κάσσο χαρτέγγο παράμμα,
ὅπου τοῦ κράτους λέγεται Προτοκολογισμός.

Πρὸς τὴν Βουλὴν φέρετο
κ' ἐν θυνοῖς ἐγαράετο
καὶ πᾶς λαὸς ἐχαίετο.

Κ' ἄκουσε μὲ ψαλμοφθία
κ' ἔτελετο ταλετῇ,
κ' ἦσαν εἶδος συνοδεία
πεινασμένοι σκελετοί.

Τῶν ποιοποιῶν τὸ κλήθος
θρηνηδοῦν ἀκολουθεῖ
ποῦ μποροῦσε κ' ἔνας λίθος
σὲ κλαυθμούς ν' ἀναλυθῇ.

Μὲ μὲ κάκουνη κονιάρδα
ἐσκοῦσαν καμπόσοι βάρδα
τόπο τόπο νὰ περῶση
τὸ μαρκούτι τοῦ Θανάση.

Μὲ τὴν σάλλαγγα τῆς Φήμης ἔθσαυρος διαλαλεῖται,
κ' ἄλλοι πάλι τῆς Ναυακτικῆς καὶ τῆς Πάλου συμπόλιτα
μὲ σ' τὰ μαῦρα βουτημένοι, λές καὶ γάνα Καποκίνου,
ἄλο καὶ εἰδηροδρόμους τοῦ γ' ἔφρανε κ' ἐκεῖνοι.

**Ἀρκούδες καὶ μαϊμούδες χυμοῦνε στὸν Θανάση
ᾗγατί μὲ φόρους θέλει καὶ τούτους νὰ δαμάσῃ.**

Καὶ κτυποῦνε τὰ ποδάρι,
καὶ φωνάζουν μὲ μενία
πῶς ζητοῦν καὶ μὲ τὸν Ἄρη
τακτικὴ συγκοινωνία.

Κι' ἄλλος θέλει νὰ μοροῖ
μ' ἐυκολία νὰ πηγαίῃ
καὶ σ' αὐτὸν τὸν Σείριο.

Κι' ὁ Θανάσης ἀπορεῖ
μ' ἄλλους τούτους πρᾶγοι, ἢ
καὶ τραβᾷ μαρτύριο.

Καμπούσοι πάλι τοῦ ζητοῦν
εἰς τὸν ἄερα νὰ πετοῦν
μέσα σ' ἀεροπλάνα.

Καὶ αὐτὸς γελῶντας τοὺς μιλεῖ:
ὄρε τί κοίνας, πρελλοί,
ἢ δόλια σας ἢ μάγια;

Ἐμεῖς δὲν ἔχομε λευτὸ
τὸ δόντι μας νὰ βροῦμε,
καὶ φόρους καὶ δασμοὺς γι' αὐτὸ
γυρεύομε ν' ἀφήσωμε.

Καὶ οὗς μᾶς βασανίζετε καὶ οὗς μᾶς παραβέβετε,
παιδιά μου μαυροφόρα;
πρῶτα καὶ οὗς νὰ μᾶς γυρεύετε
σιδηροδρομοὺς τώρα.

Μὰ ποῦ μᾶς ἀπετύχασε
κι' ἀναφορὰς μᾶς στέλλετε;
ἐσὺς ψαμί δὲν εἶχασε
καὶ ρεπαρώνα θέλατε.

Κι' ὅταν στὰ μαῦρα γνύνεται καθέννας σας σὸν Φλᾶρη
ᾗγὰ νὰ τοῦ γίνῃ ἡ χάρις,
τότε θὰ μ' ἐπατρέψετε νὰ σᾶς εἰπῶ μὲ θάρρος:
κακὸς ψυχρὸς σας φλᾶρος.

Μακάρι νὰ μπορούσαμε μὲς στὸν καινούριο χρόνον
νὰ σᾶς συγκοινωνούσαμε καὶ μὲ τὸν γέρο Κρόνον,
καὶ νὰ σκαρώνουμε καμμιά μ' ἐκείνουσ συμμάχια
κι' ἐγὼ τὸ γουργουλιδιὸν νὰ πᾶω μ' ἡσυχία.

Μακάρι νὰ μπορούσα νὰ σᾶς συγκοινωνήσω
μ' ἕνα καὶ μ' ἄλλον μέγαν πλανήτην ἐπουράνιον,
καὶ σχέδια καὶ φῶτα σ' ἐκείνουσ νὰ δανείσω
καὶ γὰ στρατοῦς καὶ στόλους νὰ βρῶ κανένα δάνειον.

Μὰ βλέπετε πρὸς τὸ παρόν, ἀγαπητὰ τεκνία,
πῶς εἶναι δύσκολη πολὺ κάθε συγκοινωνία,
κι' ὅσο κι' ἂν φοβερίζετε στὰ μαῦρα βουτηγμένοι,
ὁμως ἐλπίς δὲν μένει
πῶς θὰ συγκοινωνήσωμεν μὲ Κρόνον καὶ μὲ Σείριον
ἂν δὲν συγκοινωνήσωμεν προτοῦ μὲ τὸν Ἀργύριον.

Τέτοια τοὺς ἔλεγε κι' αὐτὸς, ποῦ ἐστριμπόει πλούτους,
κι' εἶπα κι' ἐγὼ πρὸς τούτους:
Πρῶτ' ἄς συγκοινωνήσωμεν
κι' ἔμεῖς μὲ τὴν φρειδά,
μὰ καὶ μὲ τὴν αἰδῶ,
κι' ἔπειτ' ἄς ἐσφονήσωμεν
πῶς θέλομεν κι' ἑδῶ
συγκοινωνίας ἀληθεῖς καὶ πηχίσις μέχρις ἄστρων
χωρὶς ἐφθόδους συνεχῆς πρὸς κτισίαν κοπροκάστρων.

**Στάσις θηρίων
τὰ μάλ' ἀγρίων.**

Τι χάρις παροξυμολοῖ.
ὄρε νῆα ποῦ θὰ γένῃ!..